

Ultracrepidarian

03 juli 2023

De kans dat u de titel van deze blog kent is klein. Nochtans is het een bijzonder relevant woord in het kader van het publiek debat rond de duurzame energietransitie. Het is een oud (19de eeuwse) Engels woord voor iemand die opinies uitspreekt over dingen waar de persoon geen kennis over heeft.

Wie de moed vindt om het debatten over de energietransitie, hernieuwbare energie, e-mobility en duurzame energietoepassingen in de (sociale) media te volgen, kent het fenomeen zonder twijfel. Net zoals er 24 maanden geleden overal would-be virologen opdoken, spreekt het buikgevoel door in stellingen als "100% hernieuwbare energie kan nooit, want de zon schijnt niet altijd en het is soms windstil". Dat de variabele aard van zon en wind (die natuurlijk ook niet de enige hernieuwbare energiebronnen zijn) precies centraal staat is het verhaal van de energietransitie, weten die ultracrepidarians natuurlijk niet. Het complexe weefsel op systeemniveau dat invulling gaat geven aan de energietransitie, met warmtenetten, warmteopslag, e-mobility als batterijen op wielen met Vehicle-to-grid, digitale meting en sturing, energieconversie,... is niet breed bekend. Sterker zelfs, ook de experts kunnen de weg vooruit van de energietransitie nog niet precies plotten. Er is nog veel te leren en te experimenteren!

Een andere quote die relevant is voor het publiek (en zelfs in sommige gevallen het politieke) debat over energie is deze: "You are entitled to your own opinion, but not your own facts."^[1] Het is niet omdat een bepaalde studie tot een vaststelling komt die je niet bevalt, dat je ze mag negeren of tegenspreken op basis van je eigen voorkeuren...

En zo komen we tot een belangrijk inzicht. Alle techno-economische studies die ons energiemodel in 2050 modelleren komen tot heel gelijkaardige conclusies. Ze stellen vast dat de enige manier om klimaatneutraliteit te bereiken met technologie die nu beschikbaar en bewezen is en die betaalbaar is, massaal inzetten op hernieuwbare energie is.

Dat is waar het debat zich op zou moeten focussen en waar het beleid volop op moet inzetten. Al de rest is ruis en leidt ons af van wat er moet gebeuren. Hopelijk dringt dat inzicht snel door. Het zal alleszins niet aan ODE liggen dat hier geen lawaai over gemaakt wordt.

Dirk Van Evercooren, directeur ODE.

[1] *Toegeschreven aan Daniel Patrick Moynihan, een Amerikaans senator, ambassadeur en academicus.*